

РЕШЕНИЕ

Номер 68

02.10.2020 г.

Град гр. Н.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Нови Пазар

I състав

На 23.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Галина Николова

Секретар: Диана В. Славова

като разгледа докладваното от Галина Николова Административно наказателно дело № 20203620200265 по описа за 2020 година

Подадена е жалба на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Жалбоподателят Д.Р.А. с ЕГН ***** от ***** обжалва НП № 20-0307-000583/04.08.2020 г., г. на Началника на РУ Н., с което на основание е наложено чл.179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв. Жалбоподателят не оспорва, че на посочената в акта и в НП дата е управлявал посоченото МПС. Твърди, че предприел маневра изпреварване на движещо се МПС, след като се уверил, че няма пречки за това и подал светлинен сигнал за изпреварването. Сочил, че внезапно, преди да приключи маневрата по изпреварване на движещия се пред него автомобил, излязъл срещу него движещ се автомобил, и поради това, че между изпреварвания автомобил и другият движещ се пред него е нямало достатъчна дистанция, той не е могъл да предотврати сблъсъкът между него и насрещния автомобил. Спасителната маневра, която предприел намалила щетите от удара и последиците от ПТП-то. Управляваният от него автомобил се ударил челно в дърво, намиращо се вляво от банкета на лявото пътно платно по посока на движение.

Жалбоподателят счита, че не е виновен за настъпилото ПТП.

Жалбоподателят намира, че при съставянето на акта и НП не е изследван в пълнота механизма за причиняване на ПТП-то, поради което същото се явява незаконосъобразно и моли да бъде отменено.

Въззиваемата страна, редовно призована не изпраща представител в открито съдебно заседание.

Като съобрази всички събрани по делото доказателства, съдът счете за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал.1 от ЗАНН от легитимирано лице, имащо правен интерес за обжалва горепосоченото наказателно постановление и се явява процесуално допустима.

На 02.07.2020 г. е бил съставен АУАН № 160366, копие от който е приложен на л. 7 от делото. Съгласно АУАН, на 02.07.2020 г. около 11.00ч. в гр. Н., по ул. „***“, управлява т.а „Форд Рейнджър“ с рег. № ***, собственост на ЗК „***“, предприема маневра изпреварване, без да се е убедил, че движещият се пред него „мерцедес Е270 ЦДИ“ с рег. № *** е подал ясен и разбираем сигнал посредством ляв пътепоказател за маневра завой на ляво, към промишлената зона, с което настъпва ПТП като го блъска странично.

В акта е посочено е, че водачът виновно е нарушил чл. 25, ал.1 от ЗДвП.

Иззети са като доказателство контролен талон.

Акта е връчен на жалбоподателя на 02.07.2020 г. Жалбоподателят е подписал акта, като е посочил, че няма възражения.

Въз основа на този акт наказващият орган е издал Наказателно постановление № 0307-000583/04.08.2020 г. на Началника на РУ Н., с което само за нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДвП е наложил на жалбоподателя, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 179, ал. 2, ал.1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба от 200лв.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 25.08.2020 г.

Съдът намира, че актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от съответните компетентни за това органи. Същите съдържат изискуемите реквизити, съгласно чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН и са издадени в съответствие със закона.

Разгледано по същество делото, съдът установи следното:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС, притежаваща категория В, АМ, С, А, D, съгласно издаденото свидетелство за правоуправление на МПС № 283918265, със срок на валидност до 11.03.2024 г.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът прие за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС, притежаващ СУМПС със срок на валидност до 07.06.2028 г. за категориите В АМ.

Описаното в АУАН и НП МПС, т.а „Форд Рейнджър“ с рег. № ***, е собственост на ЗК „***“у съгласно справка в ЦБ КАТ.

Около 11ч. по ул. „***“ в гр. Н. се движели в състав три МПС-та, натоварени с товар, който карали към кантар за теглене в промишлената зона на града, към складовете на бившето предприятие ДАП, входът за които бил от лявата страна на пътя в посока Ш. - В.. Поради това, че само водачът на първото от трите МПС-та знаел посоката за движение и мястото на завиването, той се движел най – отпред и когато наближил подал ляв мигач за завиване наляво, за да бъде забелязан навреме и от водачите на останалите две МПС-та. Третата по ред кола от колоната от трите МПС-та се управлявала от св. С.С. Между колите имало достатъчно разстояние, както и се движели с ниска скорост, т.к били натоварени със стока.

Жалбоподателят се движел в същото време по същата улица, с управлявания от него т.а „Форд Рейнджър“ с рег. № **. Същия рязко изпреварил, управляваия от св. С. автомобил и влязъл пред него на пътя, но веднага след това предприел нова маневра за изпреварване на намиращия се пред него друг автомобил от колоната от трите автомобили, вторият. Този автомобил, вторият от колоната от трите автомобили бил със светещ ляв мигач на ремаркетото. Светещият ляв мигач на ремаркетото на втория автомобил бил видян от св. С.. Първият автомобил вече завивал наляво, към крайната цел на пътуването на трите автомобили, когато въпреки подадения светлинен сигнал от движещия се пред жалбоподателя втори автомобил, той предприел маневрата изпреварване отново. Тогава жалбоподателят навлязъл в насрещната лента за движение с управлявания от него автомобил и след като видял, че не може да завърши маневрата си, се ударил странично във втория от колоната автомобили и след това се ударил в дърво.

За настъпилото ПТП веднага били уведомени органите на КАТ, които когато пристигнали на място след като взели показания от водачите на двете ударени МПС-та съставили протокол за ПТП, приложен по делото.

Съдът приема, описаната фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, както от приложения по делото протокол за ПТП, така и от свидетелските показания на св. С., който е бил очевидец на станалото. По улица „***“ движението на скоростта е ограничено до 50км/ч., а пътното платно е разделено на две ленти с прекъсната осева линия, разрешаваща изпреварването. Това се установява от приложеното по делото писмо от РУ Н..

Съдът намира, че в действителност, жалбоподателят се е движел с по – висока скорост от тази на управлявания от св. С. авомобил, а според него дори и с по - висока от разрешената от 50км/ч., когато внезапно зад автомобила на С. се е появила „голямата кола“ на жалбоподателя и го изпреварила. Водачът на автомобила пред св. С. бил подал ляв мигач за завиване, който светел на ремаркетото и се виждал. Така самия св. С. узнал, че ще завиват наляво. Жалбоподателят след като изпреварил С. веднага тръгнал да изпреварва движещия

се пред него автомобил. Предприемането на маневрата по изпреварването от жалбоподателя става, след като намиращия се пред него автомобил вече е бил подал ляв мигач за завиване и е на място близо до самия завой наляво. Първият автомобил е бил навлязъл в лявото платно и е завивал. Тогава за жалбоподателят се е оказало невъзможно да завърши маневрата си по изпреварване, а поради наближилия завой, вече е било невъзможно и прибирането му обратно в дясното платно за движение, т.к. изпреварваният автомобил е бил там. Настъпилият удар между автомобилите на жалбоподателят и този на вторият от поредицата автомобили е бил невъзможен.

Съдът намира, че водачът на т.а. „Форд Рейнджър“ с рег. № *** е нарушил установените от ЗДвП правила за извършване на маневрата „изпреварване“, посочени в Раздел IX, Изпреварване, чл. 41-43а от ЗДвП и чл. 87 и следв. от ППЗДвП, като конкретното му нарушение се изразява в това, че е предприел маневрата си по изпреварване на движещия се пред него автомобил с ремарке, след като на ремаркетото на този автомобил (изпреварвания) е светел левият заден мигач, т.е. бил е подаден сигнал за завиване на ляво, което представлява нарушение на чл. 42, ал.1, т.1 от ЗДвП. Нарушена е и разпоредбата на т.2 от с.з, съгласно която водачът, който ще предприема маневра по изпреварване, жалбоподателят е длъжен да предприема тази маневра, едва след като се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваното пътено превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта или да изменя посоката на движение. Такова разстояние, както сам признава жалбоподателят не е имало, поради навлизането на първото МПС от колоната от трите МПС-та в завой наляво и предстоящо завиване на вторият автомобил, този с ремаркетото.

Жалбоподателят е нарушил и разпоредбата на чл. 43, т.4 от ЗДвП, съгласно която изпреварването на МПС-та е забранено при използване на пътна лента за насрещно движение, когато изпреварващият не може да се върне безпрепятствено в напуснатата пътна лента. Такава възможност за обратно връщане, очевидно също е било невъзможно, доколкото св. С. сочи, че се е движел след колегата си Роман, с колата с ремаркетото и при удара е бил зад него.

Съдът намира, че това са конкретните нарушения, извършени от жалбоподателя, а не нарушенията на общата разпоредба на чл. 25, ал.1 от ЗДвП. От посоченото в акта се разбира, че се касае за фактически описано нарушение по чл. 42, ал.1, т.1 от ЗДвП, като жалбоподателят предприема маневрата изпреварване, преди да се е убедил, че движещия се пред него автомобил „Мерцедес“ е подал ясен и разбираем сигнал, посредством ляв пътепоказател за маневра завой наляво, към промишлената зона.

Формулировката на чл. 25, ал.1 от ЗДвП е обща бланкетна разпоредба, относима към „кавата и да е маневра“, т.е. към всяка, а изброените примерни такива в текста на закона „да заобиколи, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях,

да се отклони надясно или наляво“ и пр. касае общата забрана за предприемането им само в случай, че „няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата“. Трябва да се посочи, че подобно нарушение не е вменено на жалбоподателя чрез съставения АУАН, а посоченото в него всъщност касае нарушенията, които съдът констатира по – горе, а именно на чл. 42, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, както и на чл. 43, т.4 от ЗДвП. От това следва, че е налице различие между установеното в обстоятелствената част на акта нарушение и това, в което е обвинен жалбоподателя. Нещо повече, разпоредбата на чл. 25 от ЗДвП не съдържа конкретизация за маневрата „изпреварване“, а както съдът посочи, тя е обща за всички видове маневри. Конкретизация относно специфичните изисквания за изпреварването се съдържат в текстовете от Раздел IX, Изпреварване, чл. 41-43а от ЗДвП и чл. 87 и следв. от ППЗДвП. Надлежно посочване на нарушените разпоредби относно изпреварването се съдържат само в писмото на РУ Н., изискано от съда, за установяване на пътната маркировка в конкретния пътен участък, но не и в АУАН или в НП.

От горното, съдът намира, че административно наказващия орган неправилно е квалифицирал нарушението на жалбоподателя и с това са нарушени разпоредбите на чл. 42, т.5 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Като не е установил правилно и съгласно наличните специални разпоредби относно маневрата „изпреварване“ – чл. 42-43 от ЗДвП, а се е позовал на общата бланкетна норма на чл. 25, ал.1 от ЗДвП, АНО е постановил необосновано и незаконосъобразно НП.

Предвид на горното, съдът намира, че съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени в нарушение на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.7 от ЗАНН, поради което НП като незаконосъобразно следва да се отмени изцяло.

Следва да се посочи, че наложената с НП санкция по чл. 179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП изисква конкретно нарушение на правилата за изпреварване, станали причина за пътнотранспортно произшествие. Такова нарушение на правилата за изпреварване АУАН и НП не сочат.

Предвид на горното, съдът намира, че съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени в нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН, поради което НП като незаконосъобразно следва да се отмени изцяло.

Относно разноските, съгл. чл. 63, ал.3 от ЗАНН.

Доколкото разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН предвижда, възможност за страните в съдебните производства да им бъдат присъдени разноски по реда на АПК, съдът установи следното:

Искане за разноски от страна на въззиваемата страна също е направено, но с оглед на разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК такова не следва да се присъжда.

По делото е приложено адвокатско пълномощно от жалбоподателя на адв. Веселин Пенчев от АК Ш.. На л. 46 от делото е приложен договор за правната помощ и заплатено от жалбоподателя възнаграждение в размер на 400лв. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал.2, вр. чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на ВАС, дължимото възнаграждение е в размер на 300лв., поради което съдът намира, че искането за разноски, направени от жалбоподателя следва да се уважи в този размер и да се отхвърли за разликата над него до 400лв.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл. първо от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП № 20-0307-000583/04.08.2020 г., г. на Началника на РУ Н., с което на Д.Р.А. с ЕГН ***** от *****, за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН вр. чл.179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв. (двеста лева).

ОСЪЖДА, на основание чл. 63, ал.3 и ал.4 от ЗАНН, ОДМВР Шумен, ДА ЗАПЛАТИ на Д.Р.А. с ЕГН ***** от *****, сумата от 300лв. (триста лева), разноски по делото за адвокатски хонорар.

Отхвърля искането по чл. 143, ал.1 от АПК на Д.Р.А. с ЕГН ***** от *****, за присъждане на разноски за разликата над уважения размер от 300лв. до 400лв.

Решението подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 211 от АПК пред Административен съд Шумен в 14 (четирнадесет) - дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____